1. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบคอบทั้งข้อมูลในเอกสารฉบับนี้ และปัจจัยความเสี่ยงอื่นเพิ่มเติม โดยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้ อ้างอิงจากข้อมูลปัจจุบันและการคาดการณ์อนาคตเท่าที่สามารถระบุได้ ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการ อาจมีผลกระทบต่อมูลค่าหุ้นของบริษัท และในอนาคตอาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ รายได้ และผลการดำเนินงานของบริษัทได้ นอกจากนี้ ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ที่ปรากฏในแบบแสดงรายการข้อมูลฉบับนี้ เช่น การใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดการณ์ว่า” “คาดหมายว่า” “มีแผนจะ” “ตั้งใจ” หรือ “ประมาณ” เป็นต้น หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการ ธุรกิจ แผนการขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐ และอื่น ๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ทั้งนี้ผลที่เกิดขึ้นจริง อาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้

1.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบรายใหญ่

ปัจจุบัน วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตของบริษัทมาจากการสั่งซื้อจากผู้ผลิต หรือผู้จัดจำหน่ายมากกว่า 2 – 3 รายขึ้นไป ซึ่งตลาดผู้ผลิต หรือผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการผลิตของบริษัทเป็นตลาดประเภทคู่แข่งขันหลายราย โดยเฉพาะตลาดวัตถุดิบประเภท เหล็ก และลวด ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญที่สุดในการผลิตของบริษัท ทำให้บริษัทไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพิงผู้ผลิต หรือผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบรายใดรายหนึ่งแต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสั่งซื้อวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการผลิตบางประเภท ทางบริษัทได้มีการติดต่อกับผู้ผลิตวัตถุดิบประเภทดังกล่าวในต่างประเทศโดยตรง เพื่อการเปรียบเทียบราคาระหว่างตลาดภายในประเทศและต่างประเทศตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวของราคา และพิจารณาเลือกสั่งซื้อวัตถุดิบในราคาที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบด้านต้นทุนที่ดีที่สุด นอกจากนี้การสั่งซื้อวัตถุดิบทุกประเภทจะดำเนินการกับผู้ผลิต หรือผู้จัดจำหน่ายหลายราย ทางบริษัทจึงไม่ได้มีการลงนามสัญญาด้านการสั่งซื้อวัตถุดิบกับรายใดเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

อย่างไรก็ตาม เมื่อช่วงปี 2551 บริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อลวด เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตจาก ผู้จัดจำหน่ายรายหนึ่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.43 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่อยู่ในระดับของการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายรายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้จัดจำหน่ายรายดังกล่าว มิได้เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกันกับบริษัทแต่อย่างใด และทางบริษัทสามารถสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเดียวกันจากบริษัทอื่นได้ นอกจากนี้สัดส่วนการสั่งซื้อ ได้ลดลงในช่วงปี 2552 เหลือร้อยละ 24.77 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมดของบริษัท

1.1.2 ความเสี่ยงจากการขายสินค้าเงินเชื่อแก่ลูกค้า

เนื่องจากลักษณะการจำหน่ายสินค้าโดยส่วนใหญ่ของบริษัท เป็นการจำหน่ายในลักษณะที่ให้เทอมเครดิตแก่ลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มลูกค้าภายในประเทศโดยส่วนใหญ่ และกลุ่มลูกค้าต่างประเทศบางส่วน โดยในช่วงปี 2552 ที่ผ่านมา บริษัทมีการขายสินค้าแบบให้เทอมเครดิตแก่ลูกค้า คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 95.79 ของรายได้จากการจำหน่ายทั้งหมด หรือคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 257.41 ล้านบาท โดยบริษัทมีช่องทางการจำหน่ายหลักผ่านลูกค้าประเภทร้านค้าทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มร้านค้าส่งทั่วไป และกลุ่มร้านค้าอุปกรณ์ไฟฟ้าทั่วไป ซึ่งโดยส่วนมาก

จะเป็นการจำหน่ายแบบให้เทอมเครดิตระหว่าง 60 – 90 วัน โดยไม่มีการขอหลักประกันเพื่อใช้ประกอบการให้เทอมเครดิต โดยในปี 2552 บริษัทมีสัดส่วนการจำหน่ายผ่านช่องทางการจำหน่ายดังกล่าว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.19 ของรายได้จากการจำหน่ายทั้งหมด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบริษัทจะจำหน่ายสินค้าเงินเชื่อแก่ลูกค้าในสัดส่วนที่สูง แต่ที่ผ่านมา บริษัทได้กำหนดมาตรการป้องกันปัญหาหนี้สูญหรือหนี้ที่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ โดยกำหนดนโยบายเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้เทอมเครดิตแก่ลูกค้า โดยหากเป็นลูกค้าใหม่ที่เพิ่งเริ่มการติดต่อซื้อขาย ทางบริษัทจะกำหนดนโยบายการจำหน่ายเป็นเงินสดเท่านั้น โดยหลังจากเริ่มติดต่อซื้อขายสินค้าไปได้ระยะหนึ่ง ทางบริษัทจะพิจารณาตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงิน (Financial Statements) และข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญ ของลูกค้าจากเว็บไซต์ Business Online (BOL) ที่บริษัทได้สมัครเป็นสมาชิก โดยจะพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อผู้ถือหุ้นและสัดส่วนการถือหุ้น รายชื่อกรรมการ รวมถึงวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ร้านค้าอุปกรณ์ไฟฟ้าดังกล่าวต้องเป็นร้านที่ตกแต่งโชว์อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีลักษณะการลงทุนไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท (จะดำเนินการประเมินมูลค่าโดยหัวหน้าฝ่ายขายของบริษัท) โดยในช่วงแรกจะพิจารณาให้เทอมเครดิตที่ 25,000 บาท ก่อน หลังจากนั้นจะมีการปรับระยะเวลาหรือวงเงินเทอมเครดิตตามระยะเวลาในการติดต่อซื้อขาย ประวัติการจ่ายชำระเงินในช่วงที่ผ่านมา รวมถึงการพิจารณาโดยผู้บริหารที่รับผิดชอบเรื่องการให้เทอมเครดิต ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาหนี้สูญที่อาจจะเกิดขึ้นได้

1.1.3 ความเสี่ยงจากภาวะอุตสาหกรรมการผลิตบัลลาสต์ (Ballast) มีการแข่งขันสูง

ภาวะอุตสาหกรรมการผลิตบัลลาสต์เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจไฟฟ้าแสงสว่าง ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีมูลค่ารวมของธุรกิจไฟฟ้าแสงสว่างประมาณ 10,000 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของอุตสาหกรรมบัลลาสต์ประมาณร้อยละ 15 หรือคิดเป็นมูลค่าโดยประมาณ 1,500 ล้านบาท โดยตลาดบัลลาสต์ส่วนใหญ่เป็นของผู้ผลิตภายในประเทศ สำหรับตลาดบัลลาสต์ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศนั้น จะเป็นผลิตภัณฑ์บัลลาสต์สำหรับใช้กับหลอดไฟปล่อยประจุความเข้มสูง (HID) บางชนิด และอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างบางชนิด ในปัจจุบันภาวะอุตสาหกรรมการผลิตบัลลาสต์จัดว่า มีภาวะการแข่งขันในระดับสูง เนื่องจากมีจำนวนผู้ผลิตหลายราย และมีรายใหญ่ที่เป็นผู้นำตลาดที่สำคัญรวมกว่า 5 ราย นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันด้านราคาสูง จากความเหมือนด้านประโยชน์การใช้สอย ระดับราคาที่ใกล้เคียงกัน รวมถึงการเข้ามาของสินค้าจากประเทศจีน ที่มีราคาจำหน่ายต่ำกว่า

ทั้งนี้ ทางบริษัทได้ตระหนักถึงสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นในอุตสาหกรรมการผลิตบัลลาสต์ในปัจจุบันเป็นอย่างดี ทางบริษัทจึงได้พัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้เตรียมวางแผนเพื่อรองรับกับสถานการณ์การแข่งขันดังกล่าว โดยได้วางแผนการผลิตสินค้าไปยังสินค้าประเภทอื่นที่เกี่ยวข้องกับบัลลาสต์ด้วย อาทิเช่น การผลิตและจำหน่ายโคมไฟและหลอดไฟ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการแข่งขันในตลาดบัลลาสต์ที่ค่อนข้างสูง และเป็นการเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายให้มากกว่าการจำหน่ายบัลลาสต์เพียงอย่างเดียวแบบเดิม เนื่องจากสามารถจำหน่ายเป็นอุปกรณ์โคมไฟและหลอดไฟชุดสำเร็จรูปให้ผู้บริโภคสามารถนำไปติดตั้งและใช้งานได้ทันที นอกจากนี้บริษัทยังได้มีการขยายสินค้าไปในส่วนของสวิชท์ควบคุมด้วยรีโมท สวิชท์ความร้อน สวิชท์แสงแดด รวมถึงสินค้าประเภทอิเลคทรอนิคส์ โดยอาศัยจุดแข็งในเรื่องการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D) เป็นอย่างดี โดยปัจจุบันบริษัทมีนโยบายการรับประกันคุณภาพสินค้าบางรายการให้กับลูกค้าสูงถึง 5 ปี ขณะที่คู่แข่งในท้องตลาดทั่วไปให้ระยะเวลารับประกันที่ 1 ปี ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บริษัทสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงของภาคอุตสาหกรรมการผลิตบัลลาสต์ในปัจจุบัน

1.1.4 ความเสี่ยงจากการแข่งขันกับสินค้าราคาถูกจากประเทศคู่แข่งขันที่สำคัญ

สำหรับความเสี่ยงจากการแข่งขันกับสินค้าราคาถูกจากประเทศคู่แข่งขันที่สำคัญนั้น ในปัจจุบันบริษัทถือว่า ถ้าเป็นการแข่งขันด้านคุณภาพยังจัดว่ามีการแข่งขันในระดับที่ไม่รุนแรงมาก เนื่องจากสินค้าจากประเทศดังกล่าวได้ถูกจำกัดไว้ด้วยเกณฑ์และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ทำให้สินค้าที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานสามารถนำเข้ามาจำหน่ายได้ค่อนข้างยาก แต่อย่างไรก็ตามทางบริษัทได้ผลิตผลิตภัณฑ์ในระดับคุณภาพใกล้เคียงกัน (Fighting Model) โดยจะเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาในระดับคุณภาพเท่ากับ ที่กำหนดไว้ใน มอก. โดยขณะนี้บริษัทมีสินค้าที่ผลิต ในระดับดังกล่าวอยู่หลายรายการ ซึ่งคุณภาพสินค้าเป็นไปตามที่ระบุในมาตรฐานทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ และบริษัทได้กำหนดกลยุทธ์การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้ ผ่านช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel) ที่เน้นการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภค (End-User) โดยตรง เพื่อลดต้นทุนด้านการจำหน่าย ส่งผลให้สามารถกำหนดราคาขายที่จะสร้างความได้เปรียบด้านการแข่งขัน (Competitive Advantage) ที่ดีกว่า

อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วผลิตภัณฑ์ของบริษัทจะถูกออกแบบและกำหนดคุณภาพมาตรฐานการผลิตไว้ในระดับที่สูงกว่าที่กำหนดไว้ใน มาตรฐาน มอก. ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรูปแบบ Fighting Model นั้น เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ทางบริษัทออกแบบมาเพื่อการแข่งขันในตลาดที่มีการแข่งขันด้านราคาสูง และมีคุณภาพในระดับที่พอดีกับมาตรฐาน มอก. เพื่อประโยชน์ในการขยายฐานลูกค้าออกไปให้ครอบคลุมได้ถึงทุกกลุ่ม โดยปัจจุบันบริษัทมีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ Fighting Model เท่ากับร้อยละ 5.21 ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายทั้งหมด

1.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการผลิต

1.2.1 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลก

ในกระบวนการผลิตบัลลาสต์ วัตถุดิบที่มีความสำคัญในการผลิตคือ ลวด และเหล็ก ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลก ในอดีตที่ผ่านมาปัญหาความผันผวนดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อกระบวนการบริหารจัดการสต็อกวัตถุดิบของบริษัท ซึ่งบริษัทได้แก้ปัญหาดังกล่าว โดยทางบริษัทได้นำระบบ Enterprise Resource Planning (ERP) ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศขององค์กร ที่นำแนวคิดและวิธีการบริหารของ ERP มาทำให้เกิดเป็นระบบเชิงปฏิบัติในองค์กร ระบบ ERP สามารถบูรณาการ (integrate) รวมงานหลัก (core business process) ต่าง ๆ ในบริษัททั้งหมด ได้แก่ การจัดจ้าง การผลิต การขาย การบัญชี และการบริหารบุคลากร เข้าด้วยกันเป็นระบบที่สัมพันธ์กันและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างรวดเร็วด้วยระบบ Real Time จึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการควบคุมปริมาณสต็อกสินค้าให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและทำให้สามารถวางแผนและควบคุมการใช้วัตถุดิบ หรือสต็อกสินค้าสำเร็จรูป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก ระบบ ERP สามารถคาดการณ์ปริมาณวัตถุดิบ ให้เพียงพอต่อความต้องการในการผลิตสินค้าได้โดยอ้างอิงถึงปริมาณการสั่งซื้อของลูกค้า ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลงได้ในระดับหนึ่ง

ปัจจุบันวัตถุดิบที่ถือว่ามีความเสี่ยงสูงจากความผันผวนทางราคา มีดังต่อไปนี้

1. **ราคาลวดทองแดง** บริษัทมีการตกลงซื้อโดยตรงกับผู้ผลิตลวดทองแดงรายใหญ่ในประเทศ โดยราคาที่ใช้ในการซื้อขายจะอ้างอิงตามราคาตลาดโลก โดยอาศัยข้อมูลอุตสาหกรรมและการติดตามข้อมูลความเคลื่อนไหวของราคาอย่างใกล้ชิด เพื่อกำหนดปริมาณการสั่งซื้อให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยหากเปรียบเทียบระหว่างช่วงปี 2551 และปี 2552 บริษัทใช้ลวดทองแดงเป็นวัตถุดิบในการผลิตคิดเป็นมูลค่าต่อต้นทุนการผลิตสินค้าโดยรวมทุกประเภทผลิตภัณฑ์

ประมาณร้อยละ 25 และร้อยละ 17 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่ราคาลวดทองแดงเริ่มปรับตัวลดลงในช่วงปี 2552 สัดส่วนมูลค่าการใช้ลวดทองแดงเป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อต้นทุนการผลิตสินค้าของบริษัทมีสัดส่วนลดลงในทิศทางเดียวกัน

กราฟแสดงราคาทองแดงในตลาดโลก ณ.วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2548 – 19 กุมภาพันธ์ 2553
และ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2552 ถึง วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553
***อ้างอิงข้อมูลจาก www.metalprices.com**

2. **ราคาเหล็ก** บริษัทได้นำเข้าเหล็กบางประเภทที่ใช้ในการผลิตโดยตรงจากผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายในต่างประเทศ อาทิเช่น เวียดนาม และไต้หวัน โดยในการสั่งซื้อจะใช้วิธีการเปรียบเทียบราคาเพื่อสั่งซื้อจากผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายที่เสนอราคาที่สมเหตุสมผลที่สุด สำหรับปัจจัยจากราคาตลาดโลกที่มีความผันผวนนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยในช่วงปี 2551 ปี 2552 บริษัทใช้เหล็กเป็นวัตถุดิบในการผลิตคิดเป็นมูลค่าต่อต้นทุนการผลิตสินค้าโดยรวมทุกประเภทผลิตภัณฑ์ประมาณร้อยละ 45 และร้อยละ 28 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่ราคาเหล็กเริ่มปรับตัวลดลง และมีเสถียรภาพมากขึ้น ในช่วงปี 2552 สัดส่วนมูลค่าการใช้เหล็กเป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อต้นทุนการผลิตสินค้าของบริษัทมีสัดส่วนลดลงในทิศทางเดียวกัน

กราฟแสดงราคาเหล็กซิลิคอนในตลาดโลก ตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน ปี 2548 – เดือนธันวาคม ปี 2552
***อ้างอิงข้อมูลจาก MEPS (International) Ltd.**

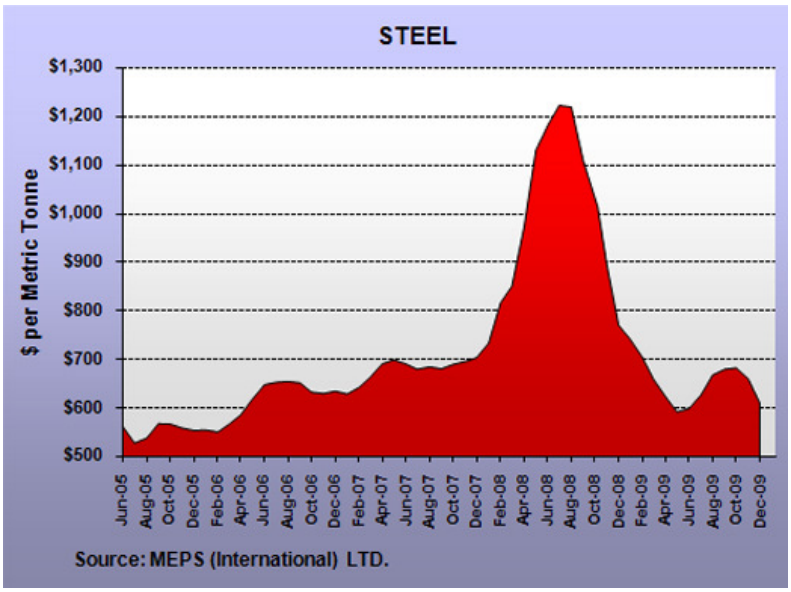

ทั้งนี้ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา บริษัทได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ ที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของบริษัทเป็นอย่างมาก เนื่องจากวัตถุดิบทั้งสองประเภทคิดเป็นสัดส่วนต่อต้นทุนการผลิตรวมของบริษัทสูงถึงประมาณร้อยละ 60 – 70 โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผันผวนจากราคาทองแดงและเหล็กที่ขึ้นไปสูงสุดในช่วงเดือนตุลาคม ปี 2551 โดยมีระดับราคาที่ประมาณ 1,300 ดอลลาร์ต่อตัน และ 7,500 ดอลลาร์ต่อตัน ตามลำดับ (โดยเหล็กที่บริษัทใช้ในการผลิตคือ เหล็กรีดเย็นเคลือบซิลิคอน ซึ่งจัดเป็นเหล็กประเภทพิเศษสำหรับใช้ในบางภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น ทั้งนี้จากแผนภาพแสดงราคาเหล็กข้างต้น จะเป็นราคาเหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรมทั่วไป ซึ่งจะมีราคาถูกกว่าเหล็กรีดเย็นเคลือบซิลิคอนที่ใช้ในกระบวนการผลิตของบริษัท) โดยหลังจากนั้นราคาวัตถุดิบได้เริ่มปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากความผันผวนดังกล่าว มีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงราคาวัตถุดิบในระดับที่ไม่มีความผันผวนมาก กับช่วงที่ราคาวัตถุดิบมีความผันผวนสูงสุด คิดเป็นสัดส่วนการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตประมาณร้อยละ 50 ซึ่งเหตุการณ์ความผันผวนที่ราคาเหล็กและทองแดงขึ้นไปในระดับสูงสุดดังกล่าว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งแรกตั้งแต่บริษัทประกอบธุรกิจมา

1.3 ความเสี่ยงด้านการบริหาร การจัดการ

1.3.1 ความเสี่ยงกรณีที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75

ทางบริษัทจะมีโครงสร้างผู้ถือหุ้น โดยกลุ่มครอบครัวประสิทธิ์รัตนพร ร่วมถือหุ้นในบริษัท คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 75.00 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทภายหลังการกระจายหุ้นเพื่อเสนอขายให้กับประชาชนทั่วไปในครั้งนี้ ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นที่มีอยู่ร้อยละ 75.00 นี้ จะทำให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่โดยกลุ่มครอบครัวประสิทธิ์รัตนพร มีอำนาจในการควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ให้ถือคะแนนเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ซึ่งการถือหุ้นในลักษณะกระจุกตัวเช่นนี้จะทำให้บริษัทไม่สามารถตัดสินใจดำเนินการใด ๆ โดยปราศจากการยินยอมของกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ แม้ว่าผู้ถือหุ้นกลุ่มอื่นจะเห็นโอกาสที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อบริษัทก็ตาม

1.3.2 ความเสี่ยงจากการที่ผู้บริหารทั้งหมด เป็นชุดเดียวกันกับคณะกรรมการบริษัท

บริษัทอาจมีความเสี่ยงในเรื่องการดำเนินธุรกิจ และการบริหารงาน เนื่องจากบริษัทมีกลุ่มครอบครัวประสิทธิ์รัตนพร เป็นผู้บริหารทั้งหมด และเป็นชุดเดียวกันกับคณะกรรมการโดยส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลในการบริหารจัดการในระดับหนึ่ง ทางบริษัทได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ จำนวน 3 ท่าน เข้ามาตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งจะทำให้เกิดการถ่วงดุลของการบริหารจัดการได้ในระดับหนึ่ง
2. คณะกรรมการบริหาร และกรรมการผู้จัดการของบริษัท จะไม่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการมีการอำนาจ และ / หรือ มอบอำนาจช่วงในการอนุมัติรายการใดที่ตน หรือผู้รับมอบอำนาจช่วง หรือบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง (ตามที่นิยามไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน) มีส่วนได้เสีย หรือผลประโยชน์ในลักษณะอื่นใดที่ขัดแย้งกับบริษัท ซึ่งการอนุมัติรายการในลักษณะดังกล่าว จะต้องเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ และ / หรือ ที่ประชุมผู้ถือหุ้น (แล้วแต่กรณี) เพื่อพิจารณาอนุมัติรายการดังกล่าว ตามข้อบังคับของบริษัท หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

3. จัดให้มีหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบระบบการควบคุมภายใน (Internal Control) ของบริษัท ที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นอิสระ และรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดังกล่าว จะสอบทานให้บริษัทมีระบบการควบคุมภายในในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายในบริษัททั้งหมดเป็นไปอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

1.3.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงเงินให้กู้ยืมระยะสั้นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน

ที่ผ่านมาบริษัทมีการพึ่งพิงเงินให้กู้ยืมระยะสั้นจากนายประวิทย์ ประสิทธิ์รัตนพร ซึ่งเป็นกรรมการ และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท โดยเงินกู้ยืมดังกล่าวจะถูกใช้เป็นวงเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท ประกอบกับนายประวิทย์ฯ คิดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยจากสถาบันการเงิน ซึ่งจะสร้างความได้เปรียบและเป็นประโยชน์ต่อทางบริษัท โดยทางบริษัทได้ขอยืมเงินกู้ระยะสั้นจากนายประวิทย์ฯ เป็นมูลค่า ณ สิ้นงวดปี 2550 ปี 2551 และปี 2552 เท่ากับ 16.34 ล้านบาท 32.00 ล้านบาท และ 36.00 ล้านบาท ตามลำดับ โดยนายประวิทย์ฯ ได้เริ่มคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากบริษัทตั้งแต่ช่วงปี 2551 ในอัตราร้อยละ 2.4 ต่อปี และปี 2552 คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1.2 ต่อปี

ทั้งนี้ หากทางบริษัทไม่ได้รับการสนับสนุนเงินกู้ยืมระยะสั้นจากนายประวิทย์ฯ ทางบริษัทอาจประสบปัญหาเรื่องสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ และจะต้องจัดหาวงเงินทุนหมุนเวียนจากแหล่งอื่น ซึ่งอาจได้รับการคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในอัตราที่สูงกว่าที่เคยได้รับจากนายประวิทย์ฯ ส่งผลให้บริษัทมีภาระดอกเบี้ยจ่าย เพิ่มสูงขึ้นจากเดิม อย่างไรก็ตาม ทางบริษัทได้วางแผนการจัดหาวงเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจในอนาคตเพื่อลดการพึ่งพาเงินกู้ยืมจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกันลง โดยบริษัทจะใช้เงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี้ ส่วนหนึ่ง การขอรับการสนับสนุนวงเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินเพิ่มเติม รวมถึงการเจรจาเพื่อขอขยายเทอมเครดิตจากผู้จัดจำหน่ายสินค้าให้กับบริษัท นอกจากนี้ในที่ประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ ครั้งที่ 2/2553 วันที่ 3 มีนาคม 2553 ทางคณะกรรมการตรวจสอบได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอกู้ยืมวงเงินกู้ระยะสั้นจากนายประวิทย์ ประสิทธิ์รัตนพร โดยขอให้ทยอยลดการพึ่งพาเงินกู้ระยะสั้นดังกล่าวลงอย่างต่อเนื่อง

1.3.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงพื้นที่เช่าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน

ทางบริษัทได้ทำสัญญาเช่าอาคารมินิแฟคตอรี่สำหรับใช้เป็นโรงงานผลิตสินค้าจำนวน 3 ห้อง เลขที่ 46/67 (กรรมสิทธิ์ของนายธีระพงษ์ ประสิทธิ์รัตนพร) 46/68 (กรรมสิทธิ์ของนายธีรยุทธ์ ประสิทธิ์รัตนพร) และเลขที่ 46/69 (กรรมสิทธิ์ของนายธีระชัย ประสิทธิ์รัตนพร) ซึ่งนายธีระพงษ์ฯ นายธีรยุทธ์ฯ และนายธีระชัยฯ เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท โดยพื้นที่เช่าดังกล่าวมีขนาดเนื้อที่ประมาณ 420 ตารางเมตร ต่อห้อง ซึ่งตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 ถนนเลียบคลองสี่วาพาสวัสดิ์ ตำบลคอกกระบือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร โดยในปัจจุบันบริษัทจ่ายชำระค่าเช่าทรัพย์สินดังกล่าวเท่ากับ 15,000 บาทต่อเดือนต่อห้อง ให้แก่กรรมการทั้ง 3 ท่าน โดยราคาค่าเช่าที่ทางบริษัทจ่ายให้กับกรรมการและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทั้ง 3 ท่านดังกล่าว ที่อัตราค่าเช่า เดือนละ 15,000 บาทต่อท่าน เป็นราคาค่าเช่าที่ต่ำกว่าราคาประเมินค่าเช่าตามท้องตลาดทั่วไป (อัตราค่าเช่า 21,000 บาท) ซึ่งเป็นราคาที่ประเมินโดยบริษัท บรูค เรียลเอสเตท จำกัด และเป็นบริษัทประเมินราคาที่ได้รับความเห็นชอบจากสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย (TVA) และสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย (VAT) ทั้งนี้สัญญาเช่าอาคารดังกล่าวทั้ง 3 ห้อง จะหมดอายุในเดือนธันวาคม

ปี 2553 ซึ่งทางบริษัทอาจได้รับผลกระทบเรื่องการจัดหาพื้นที่เพื่อใช้เป็นโรงงานในการผลิต หากกรรมการและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทั้ง 3 ท่าน ปฏิเสธการต่ออายุสัญญาเช่ากับทางบริษัท

นอกจากนี้ ทางบริษัทยังได้เช่าพื้นที่เพื่อใช้เป็นโกดังเก็บสินค้า และใช้เป็นสำนักงานของฝ่ายขายและการตลาด จากนางวิไล ประสิทธิ์รัตนพร ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท โดยได้ทำสัญญาเช่าตึกแถวเฉพาะบริเวณชั้นล่างและชั้นลอย รวมพื้นที่เช่าทั้งหมด 504 ตารางเมตร ของอาคารรวม 3 ห้อง เลขที่ 3761/270 - 272 ถนนอยู่ดีตัดใหม่ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร โดยราคาค่าเช่าที่ทางบริษัทจ่ายให้กับนางวิไลฯ ที่อัตราค่าเช่า เดือนละ 30,000 บาท เป็นราคาค่าเช่าที่ต่ำกว่าราคาประเมินค่าเช่าตามท้องตลาดทั่วไป (อัตราค่าเช่า 30,240 บาท) ซึ่งเป็นราคาที่ประเมินโดยบริษัท บรูค เรียลเอสเตท จำกัด และเป็นบริษัทประเมินราคาที่ได้รับความเห็นชอบจากสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย (TVA) และสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย (VAT) ทั้งนี้สัญญาเช่าอาคารดังกล่าวทั้ง 3 ห้อง จะหมดอายุในเดือนตุลาคม ปี 2555 ซึ่งทางบริษัทอาจได้รับผลกระทบเรื่องการจัดหาพื้นที่เพื่อเก็บสต็อกสินค้า และพื้นที่สำหรับใช้เป็นสำนักงานของฝ่ายขายและการตลาด หากนางวิไลฯ ปฏิเสธการต่ออายุสัญญาเช่ากับทางบริษัท

อย่างไรก็ตาม เพื่อป้องกันปัญหาการพึ่งพิงพื้นที่เช่าดังกล่าว ทางบริษัทได้รับอนุมัติในหลักการจากที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2553 เพื่อให้ทางบริษัทดำเนินการเช่าที่ดินแห่งหนึ่งบริเวณถนนเจริญนคร โดยมีขนาดที่ดิน 1-3-64 ไร่ ระยะเวลาเช่า 12 ปี จากบุคคลที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อใช้ก่อสร้างอาคารสำหรับเป็นที่ตั้งสำนักงานและโกดังเก็บสินค้าแห่งใหม่ โดยคาดว่าจะใช้งบประมาณในการก่อสร้างอาคาร ประมาณ 15 ล้านบาท ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนการดำเนินการ เพื่อหารือถึงข้อสรุปของสัญญาเช่า รวมถึงแบบก่อสร้างอาคาร โดยหากโครงการดังกล่าวแล้วเสร็จจะช่วยขจัดปัญหาการพึ่งพิงพื้นที่เช่าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกันลงได้ นอกจากนี้โรงงานที่บริษัทใช้ในการผลิต เลขที่ 9 / 20 ซอยมั่งมีทรัพย์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นโรงงานที่ก่อสร้างบนที่ดินกรรมสิทธิ์ในนามบริษัทนั้น ปัจจุบันบริษัทได้ใช้พื้นที่เพื่อก่อสร้างโรงงานเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยยังเหลือพื้นที่ว่างเปล่าอีกประมาณ 2.5 ไร่ จากพื้นที่ทั้งหมด 5 ไร่ ซึ่งทางบริษัทสามารถสร้างอาคารบนพื้นที่ดังกล่าวในการจัดเก็บสต็อกสินค้าของบริษัท เพื่อลดการพึ่งพิงพื้นที่เช่าจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกันได้เช่นกัน

1.4 ความเสี่ยงด้านการเงิน

1.4.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

เนื่องจากบริษัทมีการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าจากต่างประเทศหลายรายการเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา แต่รายได้ของบริษัทโดยส่วนใหญ่เป็นสกุลเงินบาท ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน หากเกิดสถานการณ์ที่อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ปรับตัวอ่อนค่าลง จะส่งผลให้บริษัทมีต้นทุนด้านการนำเข้าสินค้าเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 บริษัทมีสินทรัพย์และหนี้สินที่ไม่ได้ทำการป้องกันความเสี่ยง โดยแบ่งออกเป็นมูลค่าลูกหนี้การค้า ในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ จำนวน 45,220 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ และมีมูลค่าเจ้าหนี้การค้า ในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ จำนวน 36 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการที่บริษัทมีทั้งส่วนที่รับและจ่ายเป็นสกุลเงินต่างประเทศนั้น สามารถช่วยป้องกันความเสี่ยง (Hedging) จากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่จะเกิดขึ้นได้ในระดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ในช่วง 12 เดือนของปี 2552 ที่ผ่านมา บริษัทมีมูลค่านำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ คิดเป็นสกุลเงินต่างประเทศ เท่ากับ 62.91 ล้านบาท ในขณะที่มีมูลค่าการส่งออกสินค้าคิดเป็นสกุลเงินต่างประเทศ เท่ากับ 27.20 ล้านบาท ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้เตรียมเครื่องมือสำหรับการบริหารความเสี่ยงเพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว โดยบริษัทมีการจัดเตรียมวงเงินสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) เท่ากับ 10.00 ล้านบาท เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในระดับหนึ่ง และทางบริษัทยังมีการติดตามข่าวสาร การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะได้ประเมินสถานการณ์ และหาทางป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นผ่านการทำสัญญา Forward Contract ได้ทัน เพื่อเป็นการลดปัญหาและความเสียหายจากอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจจะเกิดขึ้นได้

1.4.2 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

เนื่องจากปัจจุบัน บริษัทมีการใช้บริการวงเงินสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยส่วนใหญ่เป็นรูปแบบของวงเงินหมุนเวียนระยะสั้น โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 บริษัทมีวงเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินเท่ากับ 40.00 ล้านบาท เพื่อใช้หมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นจึงอาจมีความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม ขณะนี้บริษัท ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดี (MLR และ MOR) เท่านั้น

1.5 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

1.5.1 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ในการรับหุ้นสามัญของบริษัท เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อย่างไรก็ดี บริษัทได้ยื่นแบบแจ้งความประสงค์ให้ตลาดหลักทรัพย์พิจารณาคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัท เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้ว เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2552 โดย บริษัท แอสเซท โปร แมเนจเม้นท์ จำกัด (Asset Pro Management Co.,Ltd. : APM) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทแล้ว เห็นว่า หุ้นของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่าด้วย การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ยกเว้นคุณสมบัติเรื่อง การกระจายการถือหุ้นรายย่อย ซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้ว ดังนั้น บริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรือหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าว